

Kikapcsolódás és szórakozás

Juhász Imréné (87) visszaemlékezése:

Esténként jött össze a tanya népe a játszóba. Ott állandóan a pásztorok citeráztak. Ez volt az úgynevezett akkori „disco”. Ilyenkor nem csak a zenét hallgattuk, hanem játszottunk is.

Például ezt: Egy lány kiment, elbújt a ház mögé és ezt kiabálta:

Lány: -Kútba estem!

Fiú: - Ki húzza ki?

Lány: - Na ki?

Ekkor egy legény kiment a házból és elindult a lányért, aki elkezdett szaladni. Ha a legény elkapta, akkor megcsókolhatta. Aztán ez a fiú maradt kint, és egy lány válaszolt a kérdéseire, és így tovább.

Falunként volt 3 bakter. Ők vigyáztak a falura. Este kilenckor végigjárták a falut ezt kiabálva:

- Este van már kilenc óra, mindenki aluvóra!

- Tűzre, vízre vigyázzatok! Tüzet, ne csináljatok!

Csendőrök is voltak a faluban, de ők az állam szolgálatában álltak.

A nagy multságokra aratás és szüret után került sor. Aratás után a mulatozás azzal kezdődött, hogy a férfiak kaszával, a nők pedig sarlóval a kezükben énekelve végigjárták a falut és a tanyát, majd utána kezdődött a zenés táncos multság, vagyis a „kepebál”. Ezen a falu minden lakója részt vett.

Szüret után is tartottak bált, ez volt a szüreti bál. Miután mindenki leszedte a szőlőt, hordókban felpakolták a szekérre. Az asszonyok és a lányok felültek mellé, majd elindult a menet. Mögöttük ment egy ember, aki libát hajtott. Ő volt a Ludas Matyi, de voltak olyanok is akik kifestették korommal az arcukat, beöltöztek és ellopták a lányokat, hogy az ő arcukat is bekenhessék huncutságból korommal. Este pedig következett a táncos multság, a bál.

Szakálas Zsuzsanna édesanyjának visszaemlékezése:

Az 1960-as évek második felében a mai Szociális Otthon épületében működött a Fiatalok Kulturális Otthona, amiben tánciskola is működött. A Kultúrházban esténként mozielőadásokat is tartottak, és ritkán bálakat is.

Nagy Károlyné (72) visszaemlékezése:

A második világháború után a fiatalságnak több lehetősége adódott a szórakozásra. Heti egy-két alkalommal volt mozielőadás, a mozigépet ekkor még kézzel hajtották. A mozigépész ebben az időben Demko Tibor volt. Legtöbbször fekete-fehér néma filmeket játszottak.

Két ifjúsági szervezet is volt, ami szórakozási lehetőséget biztosított a fiataloknak. Az egyik a MADISZ, a másik a Kisgazda Párt ifjúsági szervezete volt. Ezek színjátszó kört szerveztek, és minden szombaton előadást tartottak. Az előadáson bárki részt vehetett, csekély mértékű belépődíj ellenében. Minden második héten bál volt a Kultúrházban.

Szüretkor az egész falu egy nagy felvonulás volt. A cigányok zenéltek és táncoltak. Az iskolások szőlőből fontak egy hatalmas harangot és szekéren ezt vitték körbe az egész faluban. Az esti szüreti bált, ha csak lehetett a szabad ég alatt rendezték, és mindig más volt a helyszín. Ekkor is cigányzene szólt. A szőlőharangot a bál alatt egy úgynevezett „öriző” őrizte. Persze a fiatalok lopkodtak belőle fürtöket, de akit az őriző elkapott, annak büntetésből fizetnie kellett valamit. Ezek általában tréfás büntetések voltak, például guggolni kellett 10 percig. Ezeken a bálakon minden fiatal jól szórakozott. A borkóstolás a zsúrival, pedig elmaradhatatlan volt. Mindig valami kis apróságot kapott a nyertes.

Balabás Tihaménné (63) visszaemlékezése:

A szüreti bál idején az utcákon zenélő csoportok vonultak végig szebbnél szebb feldíszített szekerek kíséretével. A nézők arcát sokszor korommal kenték be, hajukba pedig, tollat szórtak.

Katona Istvánné (59) visszaemlékezése:

Nyáron strandolásképp a Bársonyosra és a Hernádra járt strandolni az utca népe. Traktorokkal és szekerekkel egyszerre több család ki tudott menni. Ilyenkor a pokrócokat és a szőnyegeket is magukkal vitték mosni.

Kovács István (70) visszaemlékezése:

Televízió ekkor még nem volt gyakori a háztartásokban. A Művelődési ház 1965-ös felépülése előtt heti egy alkalommal a vándor mozi vetítésére lehetett járni. Miután felépült a kultúrház heti háromszor voltak vetítések.

Kovalcsikné Czifrus Jolán (69) visszaemlékezése:

A szüreti felvonulás elején hintó ment, amin a szüretelő gazda és a családja ült. Utána egy szekér, amina cigányok zenéltek. Mögötte a fiúk és a lányok népviseletbe öltözve párban, szőlővel díszített harangot vittek. A menet végén a Ludas Matyi nevezetű személy haladt, aki tollas zsákot vitt magával, amiből a tollat az asszonyok hajába dobálta.

A szüreti bál a kultúrház nagytermében volt megtartva. Az egész terem színes szalagokkal volt feldíszítve, a falakról is szőlőfürtök lógtak. A rendezvény végén a Ludas Matyi lúdját, és a szőlő harangot kisorsolták a bálozók között.

Valánszki Istvánné (65) visszaemlékezése:

Ugyan munka mellett, de mégis csak az egyik szórakozási lehetőség a fonó volt. A fonóban guzsalyon fonták a cérnát. Ha egy lány leejtette a guzsalyt, és azt egy fiú kapta fel a lánynak ki kellett azt váltani. A guzsaly „ára” általában egy puszi volt.